

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **navrhovatele: T. H.**, bytem „X“, **proti odpůrci: Magistrát města Teplice**, odbor dopravy a životního prostředí, sídlem v Teplicích, náměstí Svobody č. p. 2, PSČ 415 95, **v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci č. II/253 v ul. Krušnohorská v Dubí ze dne 26. 9. 2007, č. j. ODŽP/1370.1/07/Ro/DztStan,**

takto:

- I.** Návrh **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel se návrhem podaným osobně u Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 20. 3. 2012 domáhá zrušení opatření obecné povahy – Stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci č. II/253 v ul. Krušnohorská v Dubí ze dne 26. 9. 2007, pod č. j. ODŽP/1370.1/07/Ro/DztStan, vydaného Magistrátem města Teplice, odbor dopravy a životního prostředí.

Obsahem tohoto stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci je podle ustanovení § 77 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a podle vyhlášky č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci č. II/253 v obci Dubí u Teplic v ul. Krušnohorská v úseku začínajícím křižovatkou ul. Krušnohorská a ul. Tovární a končícím křižovatkou ul. Krušnohorská a ul. Zahradní. Konkrétně bylo rozhodnuto o posunutí svislého dopravního značení, a to dopravní značky B28 – zákaz zastavení.

Navrhovatel svůj návrh odůvodnil tím, že umístěním dopravní značky je značně zkrácen na svých právech jakožto spoluvlastník domu č. p. 217, který přímo sousedí s komunikací č. II/253, a proto vlastněný dům nemůže řádně užívat, když dotyčná místní komunikace je jedinou přístupovou cestou a stanovená místní úprava mu neumožňuje u domu zastavit. Dále navrhovatel mj. uvedl, že si je vědom doby, která uplynula od umístění dopravní značky, nicméně návrh na zrušení opatření obecné povahy podává jako poslední možnost uplatnění svých práv vlastníka, když k jeho námitkám, návrhům a žádostem na úpravu stanovené místní úpravy provozu na pozemní komunikaci nebylo ze strany odpůrce přihlíženo. Dle

navrhovatele přitom ke lhůtě 3 let uvedené v ust. § 101b odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nelze přihlížet, neboť při stanovení místní úpravy provozu učiněné před 1. 4. 2008 nebyl odpůrce povinen postupovat podle části šesté zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci nebylo projednáno jako opatření obecné povahy a jako takové nemohlo nabýt účinnosti ve smyslu ust. § 101b odst. 1 s. ř. s., a proto nelze v případě podání návrhu na zrušení stanovené místní úpravy požadovat dodržení lhůty 3 let, ovšem tento návrh dle judikatury Nejvyššího správního soudu lze přezkoumat jako opatření obecné povahy.

Odpůrce k podanému návrhu na základě výzvy soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 40 A 1/2012 – 13, aby se především vyjádřil k otázce nabytí účinnosti dotyčného stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci, uvedl, že v době, kdy bylo stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci vydáno, byl podle tehdejší platné legislativy v platnosti § 129 odst. 1 zákona o silničním provozu, a tudíž se na postup podle ust. § 77 odst. 1 zákona o silničním provozu nevztahoval správní řád. Z toho pak odpůrce dovodil, že se nejednalo o opatření obecné povahy a stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci nenabývalo účinnosti, a proto v daném případě není dána lhůta ve smyslu s. ř. s.

Před přistoupením k meritornímu návrhu byl soud nejprve povinen zabývat se splněním podmínek řízení, když odpůrce zpochybnil, zda v daném případě stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci vůbec představuje opatření obecné povahy. Argumentuje přitom poukazem na ust. § 77 odst. 1 písm. c) a ust. § 129 odst. 1 zákona o silničním provozu. V této souvislosti soud považuje za potřebné zdůraznit, že k dané problematice se již v rámci své rozhodovací činnosti striktně vymezil Nejvyšší správní soud, a to ve svém rozsudku ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 3/2008 – 100, který je publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 1794/2009 a také na www.nssoud.cz. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud konstatoval, že *„Při stanovení takové místní úpravy provozu na pozemních komunikacích, která zakládá pro účastníky provozu odlišné povinnosti, než by měli podle obecné zákonné úpravy provozu na pozemních komunikacích, je od 1. 4. 2008 (tj. po zrušení § 129 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, z něhož plynulo, že se na proces tohoto ustanovení nevztahoval správní řád) správní orgán povinen postupovat podle části šesté správního řádu z roku 2004 upravující vydávání opatření obecné povahy. I v případě, že ke stanovení uvedené místní úpravy provozu došlo ještě před 1. 4. 2008, je Nejvyšší správní soud oprávněn takový akt přezkoumat jako opatření obecné povahy, a to podle kritérií vycházejících z § 101d odst. 1 a 2 s. ř. s.“*

V daném případě není mezi navrhovatelem a odpůrcem žádného sporu ohledně toho, že ke stanovení výše specifikované místní úpravy provozu na pozemní komunikaci došlo ještě před 1. 4. 2008. Proto s ohledem na shora předestřenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, ohledně které krajský soud neshledal jediný důvod pro odchýlení se od ní, je třeba na dotyčné stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci účastníky řízení nazírat jako na opatření obecné povahy, které je způsobilé k přezkumu v rámci správního soudnictví ve smyslu ust. § 101a s. ř. s.

Na tomto místě je třeba podotknout, že v důsledku zákona č. 303/2011 Sb. novelizujícího s. ř. s. jsou s účinností od 1. 1. 2012 věcně příslušné k projednávání návrhů na zrušení opatření obecné povahy dle ust. § 101a a násl. s. ř. s. krajské soudy namísto

doposavad věcně příslušného Nejvyššího správního soudu. Dle ust. § 101 b odst. 1 ve znění po 1. 1. 2012 s. ř. s. přitom platí, že návrh na zrušení opatření obecné povahy lze podat do 3 let ode dne, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti, s tím, že zmeškání lhůty pro podání návrhu nelze prominout.

Z hlediska splnění dalších podmínek řízení o předmětném návrhu je pak pro daný případ klíčové rovněž splnění podmínky včasného podání tohoto návrhu z hlediska ust. § 101b odst. 1 s. ř. s. ve znění po 1. 1. 2012. K tomu je nutno uvést, že v souvislosti se změnou věcné příslušnosti správních soudů k projednávání návrhů na zrušení opatření obecné povahy je tato problematika výslovně řešena v již shora zmíněném zákonu č. 303/2011 Sb., jenž novelizuje s. ř. s. s účinností od 1. 1. 2012, a to v jeho čl. II bod 8, jenž obsahuje přechodné ustanovení právě ve vztahu k návrhům na zrušení opatření obecné povahy.

V čl. II bodu 8 zákona č. 303/2011 Sb., jenž novelizuje s. ř. s. s účinností od 1. 1. 2012, je přitom výslovně uvedeno, že „Proti opatření obecné povahy, které nabylo účinnosti přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, lze podat návrh na jeho zrušení nebo zrušení jeho části nejpozději do 3 let ode dne, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti. Zmeškání lhůty nelze prominout.“

Z právě uvedeného vyplývá, že i v případě návrhů na zrušení opatření obecné povahy v podobě stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích, k nimž došlo ještě před 1. 4. 2008, a tedy na proces jejich ustanovení se nevztahoval správní řád včetně části upravující podmínky pro vydání opatření obecné povahy, je nutno dodržet 3letou lhůtu k podání tohoto návrhu u soudu, která je obligatorně zakotvena v ust. § 101b odst. 1 s. ř. s. ve znění po 1. 1. 2012.

S ohledem na shora předestřenou právní úpravu má soud za to, že předmětný návrh nelze meritorně projednat, neboť nebyl podán včas ve lhůtě předvídané v ust. § 101b odst. 1 s. ř. s. ve znění po 1. 1. 2012. Při učinění tohoto závěru soud vycházel ze skutečnosti, že za počátek běhu 3leté lhůty k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy je nutno považovat datum 26. 9. 2007, kdy pod č. j. ODŽP/1370.1/07/Ro/DztStan odpůrce rozhodl o stanovení dotyčné místní úpravy provozu na pozemní komunikaci. S ohledem na charakter předmětného opatření obecné povahy v podobě dopravního značení (dopravní značka B28 – zákaz zastavení) je nepochybné, že toto opatření bylo účinné v důsledku rozhodnutí odpůrce ze dne 26. 9. 2007 vůči všem účastníkům silničního provozu v dané lokalitě. Konec 3leté lhůty k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy pak připadl na pondělí 27. 9. 2010, jakožto nejbližší následující pracovní den po neděli 26. 9. 2007.

Podle ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. totiž platí, že lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanovuje, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Z předmětného návrhu ovšem soud zjistil, ostatně jak již bylo poznamenáno shora, že navrhovatel jej osobně podal ke zdejšímu soudu až dne 20. 3. 2012.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ovšem platí, že pokud nestanoví tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.

Na základě výše uvedených skutkových okolností týkajících se předmětného návrhu a s ohledem na výše uvedená příslušná ustanovení s. ř. s. a relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu dospěl soud k závěru, že předmětný návrh byl podán opožděně z hlediska ust. § 101b odst. 1 s. ř. s. ve znění po 1. 1. 2012, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená 3letá lhůta k jeho podání. Proto soud byl nucen tento návrh v intencích ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděný ve výroku usnesení ad I. odmítnout.

V důsledku odmítnutí návrhu současně soud v souladu s ust. 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Jelikož soudní poplatek nebyl navrhovatelem dosud uhrazen, soud nerozhodoval o případném vrácení soudního poplatku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 29. března 2012

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová